

DOMOVINA
v Taborišču

št. 23.
VETROVNO 14.6.1945
ČETRTEK
Razilij škof.

Za bolj urejeno taboriščno življenje

Nasveti poveljnika taborišča g. majorja Barreja.

Včeraj je poveljnik taborišča g. major Barre sklical taboriščni odbor in deželne zastopnike ter imel pred njimi tale govor, katerega je sproti prevajal g. primarij dr. Meršol:

"Vem, da je vaš položaj težak, zato vam bi rad pomagal, da bi bilo vaše življenje čim znosnejše.

Angleži smo v taborišču samo štirje: jaz, dve članici Rdečega križa in g. Corselis. To je vsekakor zelo malo za upravljanje tako obsežnega taborišča. Zato morate pri upravi vi sami pomagati. Z veseljem ugotavljam, da se je doslej vaš odbor res pridno prizadeval in pomagal, ne morem pa reči, da je pri taboriščnih našel polno razumevanje in sodelovanje.

Sklical sem vas, ne da bi vam hotel dajati povelja, le nekaj predlogov in želja bi rad izrazil za lepšo ureditev življenja v taborišču. Predvsem bi rad povdaril, da vaš odbor pri vsem svojem prizadevanju ne more sam biti vsem nalogam kod, zato morate še druge pritegniti k sodelovanju.

Najbolj pereče je vprašanje strehe, ker mnogi šotori dežja ne vzdržijo. Zato iščemo novo taborišče z boljšimi pogoji.

Prav tako si prizadevamo, da bi izboljšali hrano vsaj na 2000 kalorij dnevno. Ni pa vprašanje prehrane tako enostavno, ker vstrijci sicer obljublajo, traja pa dolgo, da obljube izvršijo. Upa pa, da bo v novem taborišču bolje.

Prav tako pereče je vprašanje zaposlitve. Ni zdravo, če ljudje v brezdelju posedajo in poležavajo. Zato jih bomo skušali zaposliti. Je pa to vprašanje zelo težko, ker rešitev ni odvisna samo od nas, marveč je to mednarodno vprašanje, zvezano s povratkom avstrijskih beguncev in ujetnikov in odvisno od krajevnih činiteljev. Na Koroškem imamo veliko taborišč in to vprašanje je pereče tudi v ostalih taboriščih. Ker pa bi želeli, da v tem taborišču, ki je le prehodno, ljudje ostanejo skupaj, da se kdo ob preselitvi v nov kraj ne bi zgubil ali zaostal, je prav, da nihče sam od sebe ne prevzema nobene zaposlitve, zlasti če gre tudi o tem govoriti drugim, marveč le sporazumno z menoj. V novem kraju bomo skušali vprašanje zaposlitve nadvoljivo rešiti.

Tako se mi ndi prav, da bi si delo takole razdelili. mi skrbimo za streho, hrano in zaposlitev, vi pa prevzamete predvsem skrb za med in čistočo v taborišču. Zlasti na snago morate polegati več pozornosti! Kar je danes majhen prestopek, ima jutri lahko velike posledice. nalezljive bolezni, zlasti pri otrokih, itd.

Tako sem n.pr. odredil, da se morajo konji spraviti iz taborišča na poseben prostor, ne zato, da bi si jih hotel prilastiti, marveč v vašo korist, da bo v taborišču več snage, da preprečimo muhe, bolezni itd. Ugotovil sem, da so ljudje večino konj pripeljali na določeni prostor, nekateri jih je pa le še ostalo v taborišču. Vabim odbor, da prizadete pozove, naj moje povelje izvršijo, nepokorne pa naj kaznuje.

Včeraj sem si ogledal del taborišča in ugotovil, da ljudje nečejo odpadke jedi in polivajo vodo, v kateri ponivajo posodo, kar po taborišču, kar privabi muhe in ima za posledico bolezni. To vse je nekako v narobe za to pripravljene zone in sproti posipati s peščen ali zemljo. Videl sem tudi, da si je neka družina tik ob šotoru zgradila stranišče za sebe, kar nikakor ni higijensko.

Ne bi se želel spuščati v take podrobnosti, zato prosim, naj odbor sam skrbi za red in snago, taboriščno redarstvo pa naj gleda, da se bodo

Odborove odredbe izpolnjevale. Zvedel sem, da se nekateri odboru nočejo pokoravati. Tem bi tole povedal: Samo naše taborišče ima to prednost, da ima svoj odbor, drugač zapovedujejo le angleški oficirji. Želel bi, da si to avtonomijo ohranite. Pogoji za to pa je, da ljudje odborove odredbe izpolnjujejo. Vsak zmel narod, država, mesto, ima svoj odbor, ki celoti načeljuje in jo upravlja. To je demokratičen način vladanja, ki bo v kratkem uveljavljen povsodi, avtokratičen način, kot je bil v Nemčiji, ne bo dolgo nikjer več obstal. Če pa na eni strani odbor vodi in upravlja, mora ljudstvo odredbe izpolnjevati, če hočemo, da bo življenje lepo teklo. Bosedanji odredbi ni bila nobena posebno težka, zato bi jih morali res vsi izpolnjevati, zlasti še zdravstvene predpise.

Če ima kdo kako pritožbo ali pomislek, naj ga predloži, toda vedno le potem odbora, katerega smatram poleg sebe za odločujočo oblast v taborišču. Boleča točka je sekanje lesa. Razumen, da ljudje morajo imeti les za kuhanje, tudi, da je v gozdovih dovolj lesa, vi pa boste tudi razumeli, da ni na mestu, da bi se les sekal tako nesmiselno, kot se tukaj dela. Kdor izmed vas je gozdni posestnik, bo sam uvidel, kakšna ogromna škoda se deli gozdu, če se v njem izsekava staro in mlado drevje. Napačno je naziranje, da se smeš, če so bili Nemci v vojski poraženi, sedaj ti na isti način, kot so oni delali v okupiranih deželah, vandalško znašati nad njihovim imetjem. Pokažimo, da znamo biti pošteni, če tudi moramo včasih kaj potrpeti!

Želel sem vam teh par stvari povedati, da moje želje spoznate in jih ljudem tolmačite, zlasti še zdravstvene predpise. Povdarjam, da nočem ukazovati, le nasvete sem želel izraziti, želim pa, da bi jih izpolnjevali, da mi ne bo treba segati po drugih ukrepih."

Taboriščno sodišče

V taborišču je bilo te dni ustanovljeno sodišče, ki naj bi razsojalo v medsebojnih sporih med člani taboriščne skupnosti in sodilo o prekrških, ki bi jih posamezni člani zagrešili bodisi s kršitvijo naredb taboriščnega vodstva, bodisi z dejanji, ki bi bila v škodo koristim ali ugledu naše taboriščne skupnosti.

Sodišče je sestavljeno iz treh članov in zapisnikarja. Poslovalo bo na željo sprtih članov taboriščne skupnosti ali pa na ovadbe taboriščnega redarstva. Oboje mu je treba poslati po osrednji taboriščni pisarni.

Za kazni so določeni tile ukrepi: ustni opomin, ukor, ki se razglasi na oglasni deski; odtegnitev celodnevne hrane ob nezaporednih dneh vendar ne več kakor 10 dni; izločitev iz taboriščne skupnosti; izločitev iz taboriščne skupnosti in prisilna vrnitev v Jugoslavijo.

Kazni bo sodišče odmerjalo po prosti presoji posameznih primerov. Če se bo sodišču zdelo primerno, bo kazni objavljalo tudi v taboriščnem glasilu.

Taboriščni skupnosti sporočamo to dejstvo in smo prepričani, da bo vsakdo izmed nas dovolj reden, uvideven in discipliniran in da zaradi tega sodišče ne bo imelo dosti dela z nami. Red, snaga, disciplinasc glavni činienci za znosno življenje v vsaki skupnosti, toliko bolj v taki kakršna je naša. Kdor pa tega ne razume, ta bo imel priliko, da ga bo sodišče naučilo reda. Če se v taki skupnosti 6000 ljudi ne bi znali sami vladati, bi s tem dokazali, da za samostojno državno življenje nismo sposobni.

Zato upravičeno z ozirom na besede g. majorja Barreja terjamo brezpogojno disciplino in red.